

[Landbrugsministeren.]

det, de selv skal bruge, og samtidig betale høj Pris for det Kød, der destrueres. Det er umuligt. Man maa enten gaa den Vej, at Landbruget kun leverer de Varer, som Forbrugerne fortærer, og saa faar en ordentlig Pris derfor, medens det selv skaffer Resten af Vejen, eller ogsaa maa man have en Destruktionsordning, hvorigennem Priserne hæves noget, dog ikke op til den rimelige Salgspris.

Formanden: Jeg tillader mig at henstille, at man snart afslutter denne Forhandling. Der er endnu forlangt Ordet for en kort Bemærkning, og naar denne korte Bemærkning er fremsat, skulde jeg tro, at vi kunde være klar til at sende Lovforslaget i Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Ja, det tror jeg ogsaa. Jeg vil blot sluttelig slaa fast, at Landbrugsministeren er enig med os i, at vi bør forsøge paa at hæve de hjemlige Priser, da de er for lave. Det Arbejde har han ogsaa givet sig i Lag med; han er gaaet ind paa Princippet. Derfor har jeg kun tilbage at sige: naar man gaar ind paa Princippet, hvorfor i Alverden gør man saa ikke det, som er naturligt, at give Produktionsprisen? (Afbrydelse). Ja, den kan man vel nok regne ud; jeg skal ikke hænge mig i Smaating, om den bliver lidt over eller lidt under, det skal blot være saa nogenlunde. Den Pris faar alle andre for deres Varer og deres Arbejde, men Landbrugerne maa blot ikke faa den.

Den højtærede Minister siger, at han har været med til at sætte Prisen paa Korn og Kød op. Men ingen af disse Priser er naaet op til Produktionsprisen. (*Olufson:* Flæsket heller ikke!). Jo, men hverken Korn, Kød eller Smør. Det vilde være den naturligste Maade at gøre Landbruget rentabelt paa, saa kan Landbruget lønne sine Folk ordentligt. Det er den rigtigste Vej at gaa: at gøre Erhvervet saa rentabelt, at det kan give en ordentlig Løn. Det er derimod fuldstændig bagvendt at ville værne Arbejderne mod at blive skambudt, naar man ikke samtidig vil gøre, hvad man kan, for at Erhvervet kan blive rentabelt.

Jeg slaar altsaa fast: Ministeren er gaaet ind paa Princippet, men han tager for lille et Skridt; han skal gaa ind for, at Landbruget kan faa Produktionsprisen — saa er der Mening i det.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning, at hver Gang Prisen paa Smør har ligget over 2 Kr. pr. kg, har Smørforbruget her i Landet ikke ligget væsentligt over 20 Mill. kg. Spørgsmaalet er, om det, naar vi ikke kan komme af med det andre Steder, saa ikke er klogere at sælge det billigere hjemme. Hvis Prisen ligger over et Par Kroner pr. kg, er der, som sagt, ikke større Forbrug end 20 Mill. kg her hjemme, thi saa har Befolkningen hverken inden for Landbruget eller andre Erhverv Raad til at betale det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Olufson: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges dette Forslag.*

Formanden: Der er over for mig fremsat Ønske om, at der allerede i indeværende Møde foretages Valg af det Udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til at lade Valget foretage, og hvis ingen gør Indsigelse, anser jeg Samtykket for givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m.

Valgt blev: *Olufson, Alsing Andersen, Fisker, Larsen (Bjerre), A. C. Mortensen, Smørum, Jørgen Jørgensen, Rasmussen (Gylling), Krag, Kyed, Clausager, Knud Kristensen, Christmas Møller, Fibiger og Korsgaard.*

Formanden: Jeg har modtaget følgende Skrivelse:

Til Folketingets Formand.

Under Hensyn til den Lejlighed, der ved Behandlingen af Landbrugets Gældsforhold gives til at rette de af mig i Forespørgselen af 8. Maj d. A. stillede Spørgs-